

Protokolltilførsel om de stedfundne Forhandlinger, hævede Formanden Mødet.

„Naa, saa fik vi altsaa den Gris slagtet,“ sagde han muntert og rejste sig. „Værsgo', mine Herrer . . . Nu kan vi vist trænge til at faa lidt for Tanden!“

Med disse Ord hentydede han til den i dette Hus uundgaaelige „lille Forfriskning“, der imidlertid var bleven anrettet inde i Sideværelset, hvortil Døren nu blev aabnet af et omfangsrigt Bondefruentimmer med Gyldenstykkets Hue, Ørnenæse og en tre Etages Hage — Sogneraadsformandens Husholderske.

Under en allerede tændt Hængelampe stod det sædvanlige fedt besatte Bord, paa hvis Opdækning af solide Flæske- og Røgevarer der i Øjeblikket udfægtedes en hidsig Kamp mellem Lampens brandgule Lys og det endnu højt rødmende Aftenskær. I den mangefarvede Belysning tog Anretningen sig dobbelt indbydende ud, og Gæsterne satte sig ved Tallerknerne med en af det timelange Møde fuldskærpet Appetit.

Endog Emanuel kom efterhaanden i en hel oplivet Sindsstemning. Han saa' omkring paa denne Skare bredskuldrede Mænd, der trods alt, hvad der truede deres Fremtid, sad dér lige rolige og tillids-